

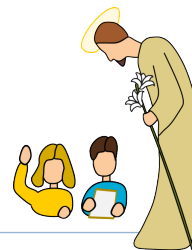
VARAŽDINSKA BISKUPIJA

ODGOJNO-OBRAZOVNI PROJEKT

Katoličke osnovne škole
Svetoga Josipa
Čakovec

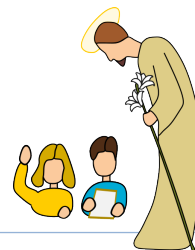

siječanj 2026.

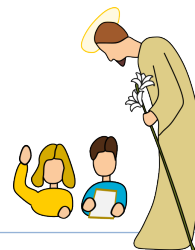

Sadržaj

1. UVOD	4
2. POVIJEST ŠKOLE	5
3. ŠKOLA DANAS	6
4. IDENTITET ŠKOLE	7
5. ODGOJNO-OBRAZOVNA ZAJEDNICA	8
5.1. Odgojni ambijent	8
5.2. Učitelj	9
5.3. Učitelj vjeronauka	10
5.4. Duhovnik škole	11
5.5. Nenastavno osoblje	11
5.6. Trajna formacija	12
5.6.1. Stručna formacija	12
5.6.2. Duhovna formacija	12
5.7. Suradnja	13
5.7.1. Odnos učitelj – učenik	13
5.7.1.1. Dodatni i dopunski rad s učenicima	14
5.7.1.2. Individualni razgovori s učenikom	14
5.7.1.3. Natjecanja	14
5.7.1.4. Molitva	14
5.7.2. Odnos učitelj – roditelji	15
5.7.2.1. Individualni razgovori s učiteljima	15
5.7.2.2. Roditeljski sastanci	15
5.7.3. Odnos među učiteljima	16
6. OBITELJ – PRVA I TRAJNA ODGOJNA ZAJEDNICA	17
6.1. Odnos škola – obitelj	17
6.1.1. Predavanja/tribine	17
6.1.2. Radionice za roditelje i obitelji	17
6.1.3. Zajednička misna slavlja	17
6.1.4. Zajednička druženja	18
7. UČENIK U SREDIŠTU ODGOJA	19
7.1. Naša pedagogija	19
7.2. Odgojno-obrazovne ponude	20
7.2.1. Produženi boravak	20
7.2.2. Vjerske aktivnosti	22
7.2.3. Karitativne aktivnosti	22
7.2.4. Kulturne aktivnosti	23
7.2.5. Sportsko-rekreativne aktivnosti:	23
7.3. Preventivni rad s učenicima	24

7.3.1. Trajna prisutnost	24
7.4. Odgojni autoritet i pravila	24
7.4.1. Kućni red	25
7.4.2. Odgojna pravila	25
7.4.3. Ponašanje u prometu	25
7.4.4. Bonton škole	25
7.5. Oporavak i osnaživanje	25
7.5.1. Pedagoške mjere	26
7.5.2. Radionice, razgovori	26
8. VREDNOVANJE	27
8.1.1. Izvještaji na polugodištu i na kraju školske godine	27
8.1.2. Ankete o učiteljima i stručnoj službi	27
9. SURADNJA S DRUGIM (KATOLIČKIM) ŠKOLAMA	28
9.1. Susreti katoličkih osnovnih i srednjih škola na biskupijskoj razini	28
9.2. Susreti katoličkih škola na državnoj razini	28

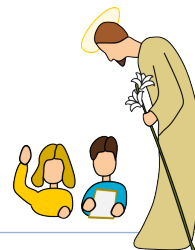
1. UVOD

Katolička škola je škola za osobu i škola koju čine osobe. Svaka osoba, u svojim materijalnim i duhovnim potrebama u srcu je Isusova učenja – zato je razvoj osobe cilj katoličke škole.

U svome poslanju, povjerenom joj od Isusa Krista, Crkva pronalazi razlog za osnivanje i djelovanje katoličkih škola. To poslanje je dovesti čovjeka do njegova ljudskog i kršćanskog savršenstva, do njegove zrelosti u vjeri. Upravo na tom poslanju temelji se odgojno-obrazovni projekt koji treba imati i provoditi svaka katolička škola, a u kojemu se skladno stapaju vjera, kultura i život. Osnovno obilježje tog projekta je sinteza vjere i kulture, znanja i mudrosti, potraga za istinom. Projekt usmjerava prema poruci spasenja, tako da svjetlo vjere obasjava spoznaje o svijetu, životu i čovjeku, koje učenici postupno stječu.

Kongregacija za katolički odgoj izdala je odredbe i smjernice prema kojima posebnu pozornost treba posvetiti općim kriterijima koji moraju usklađivati kulturalne, didaktičke, društvene, građanske i političke odabire. Ti odabiri moraju uvijek biti vjerni Evanđelju koje naviješta Crkva. Stoga je temelj odgojno-obrazovnog projekta sam Isus Krist, misliti i djelovati po Evanđelju, prihvaćajući blaženstva za normu života. Upravo zbog toga u katoličkoj školi evanđeoski principi postaju norme odgoja, nutarnji pokretač i konačno odredište samog odgojno-obrazovnog projekta, a on postaje uvjerljiv samo ako ga ostvaruju osobe koje su motivirane, svjedoci živoga susreta s Kristom u kojem jedinom čovjek pronalazi pravo svjetlo života.

Takav odgojno-obrazovni projekt može se ostvariti samo zajedničkim naporom cijele odgojno-obrazovne zajednice. Zadaća svih koji sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu u školi je stvoriti miran i radu prilagođen ambijent gdje svatko izvršava vlastite dužnosti, znajući da može računati na razumijevanje i odgovornost svih i stvoriti ozračje iskrenog dijaloga koji olakšava međuljudske odnose.

2. POVIJEST ŠKOLE

Katoličku osnovnu školu Svetoga Josipa, Čakovec, osnovala je Varaždinska biskupija na čelu s biskupom mons. Bože Radošem, želeći na pozitivan način odgovoriti na višegodišnje zahtjeve roditelja iz grada Čakovca i okolice za pokretanje katoličke osnovne škole, ali i započeti ostvarenje dugogodišnje vizije Varaždinske biskupije o razvoju katoličkih odgojno-obrazovnih ustanova na svom području.

U studenom 2024. godine Varaždinska biskupija dobila je prethodno pozitivno mišljenje o opravdanosti osnivanja katoličke osnovne škole u Čakovcu. Time je započela intenzivnija idejna i organizacijska razrada samog koncepta škole: priprema osnivačke dokumentacije, definiranje identitetskih odrednica škole, kao i uspostava suradnje s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i mladih te s lokalnom zajednicom.

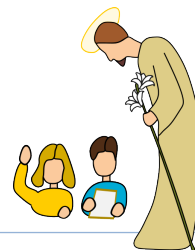
Službena Odluka o osnivanju donesena je 19. ožujka 2025., na svetkovinu svetoga Josipa, čije ime škola nosi i koji je izabran za njezina nebeskog zaštitnika. Pozitivan odgovor Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih na Odluku o osnivanju uslijedio je 5. svibnja 2025.

U prvoj fazi rada škola se smjestila u prostoru Učiteljskog fakulteta – Odsjeka u Čakovcu, na adresi Ulica dr. Ante Starčevića 55. Nakon dostavljene osnivačke dokumentacije i prethodno obavljenog očevida, Ministarstvo je 7. srpnja 2025. donijelo rješenje da škola ispunjava sve zakonom propisane uvjete za početak rada te za izvođenje Nastavnog plana i programa za osnovnu školu i pripadajućih kurikula nastavnih predmeta.

U ovoj pripremnoj fazi proces osnivanja škole privremeno je vodila Anđelka Rihtarić, prof., ravnateljica Osnovne škole „Vladimir Nazor“ u Svetom Iliji, koja je uz svoje redovite odgovornosti preuzela i obavljanje potrebnih preliminarnih radnji vezanih uz osnutak nove škole. Na njezin je rad, po dobivanju rješenja Ministarstva, nastavio imenovani ravnatelj Mario Stančić, dipl. informatičar i dipl. teolog, dugogodišnji ravnatelj VI. osnovne škole Varaždin, koji je preuzeo daljnje korake u konačnoj pripremi i organizaciji početka rada škole.

Katolička osnovna škola Svetoga Josipa, Čakovec, službeno je upisana u sudski registar Trgovačkog suda u Varaždinu 14. srpnja 2025. U početnoj fazi ustanovljena su i prva tijela upravljanja i stručna tijela (Školski odbor i Učiteljsko vijeće), koja su zbog malog broja zaposlenika djelovala u temeljnome početnom sastavu.

Škola je s radom započela 1. rujna 2025., dok je redovita nastava započela 8. rujna 2025., s prvom generacijom od 6 učenika. Svečanost otvorenja održana je 15. rujna 2025. u svečanoj dvorani Učiteljskog fakulteta – Odsjeka u Čakovcu, a nastavljena je u prostorima škole blagoslovom i prigodnim domjenkom. Svečanosti su nazočili brojni uzvanici iz civilnih i crkvenih institucija, predstavnici školskih i obrazovnih ustanova, roditelji, prvi zaposlenici i prvi učenici.

3. ŠKOLA DANAS

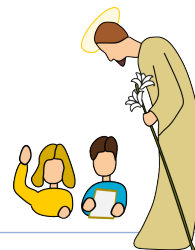
Želimo biti škola u kojoj se vjera, znanje i ljubav skladno prožimaju, stvarajući okruženje u kojem svaki učenik raste u slobodi i odgovornosti. Pod zaštitom svetog Josipa, težimo oblikovati mlade ljude koji će **razlikovati istinu od zablude** i donositi moralno utemeljene odluke, **kritički promišljati** o svijetu oko sebe i odgovorno sudjelovati u društvu, **izražavati vlastitu kreativnost** kroz umjetnost, znanost, jezik i tehnologiju, **graditi odnose utemeljene na poštovanju, empatiji i dijalogu**, **zauzimati se za pravednost, mir i dostojanstvo svakog čovjeka**, **prepoznati Božju prisutnost u svakodnevnom životu** i živjeti u skladu s evanđeoskim vrijednostima te **hrabro kročiti kroz život**, svjesni svojih darova i poziva na služenje.

Škola je smještena na prvom katu i prizemlju u zgradi Učiteljskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Škola je smještena u zgradi Učiteljskog fakulteta u Čakovcu, pododsjek Čakovec, ulica dr. Ante Starčevića 55, Čakovec. Učionica je opremljena s različitom didaktičkom opremom, društvenim igrama, alatima i informatičkom opremom za provođenje različitih izvannastavnih aktivnosti poput robotike, malih znanstvenika, igranja društvenih igara, grafičkog dizajna, a koje pridonose ostvarivanju misije škole. Raspored u učionici osmišljen je na način da se sastoji od prostora za frontalni rad, prostora za timski rad i prostora za igru i opuštanje. Ambijent škole obogaćen je eko kutkom i akvarijem u kojem učenici razvijaju svijest o važnosti ekološkog razmišljanju, stvaranju radnih navika i odgovornosti. Ambijent u knjižnici i izvannastavne aktivnosti potiču učenike na čitanje i sudjelovanje u životu knjižnice.

Škola ima sljedeće prostore: dvije učionice za razrednu nastavu, knjižnicu, zbornicu, blagovaonicu, uredske prostorije i prateće sanitarne prostorije. Škola koristi sportsku dvoranu gimnastičkog kluba Marijan Zdravec koja se nalazi u dvorištu Učiteljskog fakulteta.

U školu su upisani učenici sa šireg gradskog i županijskog područja (grad Čakovec, šire gradsko područje: Belica, Orehovica, Savska Ves), a učenici u školu dolaze pješice ili ih dovoze roditelji. Najveći cilj i uspjeh škole je odgojiti postenu, moralnu i vrijednu djecu, zdravog pogleda na život i svijet u kojem se nalazimo, pouzdanu, iskrenu i dobro osposobljenu za daljnje školovanje i rad, samostalnu, osviještenu za prirodu i okoliš, uvijek spremna pomoći. Djecu koja promiču kulturu, njeguju zajedništvo i ljubav ljubeći Boga i bližnjega. Djecu koja su stekla istinske prijatelje u svojim razredima, kojima je škola uvijek njihov drugi dom, a prijatelji iz razreda, kao i svi djelatnici, istinski oslonac na njihovim životnim putevima.

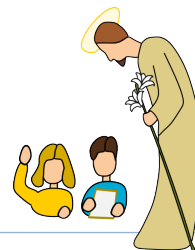
4. IDENTITET ŠKOLE

Identitet katoličke škole jednak je identitetu Crkve iz koje izbijaju izvorne i autentične dimenzije katoličke škole koja se ustrojava kao crkveni subjekt i kao takva je mjesto autentičnog i specifičnog pastoralnog djelovanja. Katolička škola je privilegirano mjesto kršćanskog odgoja kao dio evanđeorskoga poslanja Crkve. Crkvenost katoličke škole stoga, nije neki vanjski dodatak, nego temelj, izvor i sadržaj njezinoga katoličkog identiteta kao odgojno-obrazovne ustanove. Sv. Ivan Pavao II. kaže da su katoličke škole istovremeno mjesta evangelizacije, cjelovitog odgoja, inkulturacije i učenja o životnome dijalogu između mladih i različitih religija i društvenih okruženja.

Zahtjev za eklezijalnim, tj. katoličkim identitetom škole ne pretpostavlja zatvaranje pred svijetom, pred drugima i drugačijima, nego upravo suprotno, pretpostavlja još veće dijaloško otvaranje prema svijetu, drugima i drugačijima. Katolička škola, upravo kao crkvena škola, pretpostavlja sklad i jedinstvo vjere, kulture i života koji su vlastiti Crkvi kao takvoj koja je poslana svim narodima do konca vremena naviještati Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu. Katolička škola može vršiti svoje odgojno-obrazovno poslanje kao odgojno-obrazovna ustanova koja odgaja i izgrađuje sklad i jedinstvo vjere, kulture i života učenika, samo kad je svjesna svoje duboke eklezijalne naravi. To je pretpostavka kršćanske zrelosti i odgovornosti u današnjem svijetu velikih izazova, brzih promjena i duboke krize.

Slijedom toga deklaracija *Gravissimum educationis* daje odlučni zaokret u povijesti katoličke škole. To je prijelaz iz škole – institucije, u školu – zajednicu. Ova zajednička dimenzija Crkve i škole nije neka sociološka nego prije svega teološka kategorija jer ona ulazi u viziju Crkve kao Božjeg naroda. Škola obavlja pravu i izuzetnu pastoralnu službu jer obavlja kulturno posredništvo, vjerna Evanđelju i u isto vrijeme poštujući autonomiju i kompetenciju znanstvenoga istraživanja. Cjelokupna školska zajednica – s raznolikim ulogama, ali istim ciljevima – dobiva svojstva kršćanske zajednice, budući da je ona mjesto prožeto ljubavlju. Stoga su ključni elementi katoličke škole prije svega ambijent, prostor škole, zatim učitelji i ostali djelatnici, obitelj kao prva i trajna odgojna zajednica te učenik koji je u središtu odgojno-obrazovnog djelovanja. Deklaracija naglašava kako je poseban zadatak Crkve (osnivača) da u školskoj zajednici stvara ambijent koji će biti prožet duhom evanđeoske slobode. Škola pomaže učenicima da u izgradnji svoje osobnosti rastu u duhu novog stvorenja, koje su postali na krštenju.

U temeljima naše škole je pogled na stvarnost koji dolazi iz kršćanskog iskustva. Ono daje smisao i vrijednost svemu što postoji i što se događa. U svakodnevicu koju predlaže škola, učenik duboko sjedinjuje pozitivno otvaranje prema stvarnosti.

5. ODGOJNO-OBRAZOVNA ZAJEDNICA

Kako bi katolička škola mogla ostvariti svoj identitet i svoje poslanje potrebna su dva uvjeta: prostor i osobe. Katolička škola se pod odgovornošću ravnatelja izgrađuje na odnosima povjerenja i suradnje svih sudionika odgojno-obrazovnog projekta, koji odgovorno sudjeluju u odgojno-obrazovnom procesu kao njegovi pravi protagonisti. To je zajednica u kojoj svi sudjeluju u odgoju i obrazovanju svojim darovima i sposobnostima na materijalnom, intelektualnom, osjećajnom, duhovnom ili nekom drugom području. Tako svaki pojedinac u svojoj različitosti doprinosi zajednici na svoj način. Ona je utemeljena na kršćanskom duhu koji ju pokreće iznutra i biva izvor njezina dinamizma. U isto vrijeme takva zajednica postaje potpora svojim najslabijim članovima i oslonac u rješavanju poteškoća, a roditeljima glavna pomoć u vršenju njihove odgojiteljske službe.

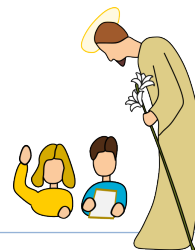
Ravnatelj, učitelji, stručni suradnici, svećenici, redovnici, roditelji i drugi koji svojim sudjelovanjem u odgojno-obrazovnoj zajednici preuzimaju odgovornost za cjelovit rast novih naraštaja, nisu tek školski namještenici nego vrše važno crkveno poslanje za koje im je potrebna formacija i stručna osposobljenost.

5.1. Odgojni ambijent

Od prvoga dana ulaska u katoličku školu, učenik treba steći dojam da se nalazi u sredini prožetoj evanđeoskim duhom ljubavi i slobode. Katolička škola mora odisati živu prisutnost Isusa Učitelja koji je jedini Učitelj i savršeni Čovjek, u kome sve ljudske vrednote nalaze svoju punu vrijednost. Evanđeoski duh treba se očitovati u kršćanskom stilu misli i života koji prožima svaki element odgojnog ambijenta. Zato je lik Raspetoga (križ) u toj sredini izuzetno važan jer On podsjeća sve na tu snažnu prisutnost Isusa Učitelja koji nam je dao najdivniju i najpotpuniju pouku.

U daljnjem stvaranju kršćanskoga stila prvi su odgovorni odgojitelji i ostali osoblje škole kao osobe i kao zajednica. Kršćanski odgojni ambijent čine življenje vrednote kroz Božju riječ, sakramente, ponašanje te vedra i prijateljska prisutnost praćena ljubaznom raspoloživošću. Iz takvog će svakidašnjeg svjedočenja učenici (a i roditelji) shvatiti kakva je posebnost ambijenta kojemu je povjereno njihovo odrastanje.

Pod zaštitom svetog Josipa, u zajedništvu s obitelji i Crkvom, odgajamo i obrazujemo povjerene učenike u duhu evanđeoskih vrijednosti. Potičemo njihovu kreativnost i razvijamo znanstveno i kritičko razmišljanje, te usmjeravamo njihov duhovni rast. Aktivnim sudjelovanjem učenika stvaramo poticajno okruženje u kojem učenici uče kroz praktična iskustva i provođenje istraživanja. Povezujemo teoriju sa stvarnim životom, potičemo timski rad i ljubav prema svemu stvorenom. Sve aktivnosti prožimamo evanđeoskim vrijednostima. Kroz kvalitetno obrazovanje, molitvu, sakramentalni život i svakodnevno svjedočenje kršćanskih vrijednosti, vodimo učenike prema zrelosti, slobodi i spremnosti da budu nositelji

dobra u svijetu.

Svemu tome pridonosi raspored zgrade, opremljenost, razne prostorije za didaktičke, rekreativne i sportske aktivnosti. Škola je smještena u zgradi Učiteljskog fakulteta u Čakovcu, pododsjek Čakovec, ulica dr. Ante Starčevića 55, Čakovec. Učionica je opremljena s različitom didaktičkom opremom, društvenim igrama, alatima i informatičkom opremom za provođenje različitih izvannastavnih aktivnosti poput robotike, malih znanstvenika, igranja društvenih igara, grafičkog dizajna, a koje pridonose ostvarivanju misije škole. Raspored u učionici osmišljen je na način da se sastoji od prostora za frontalni rad, prostora za timski rad i prostora za igru i opuštanje. Ambijent škole obogaćen je eko kutkom i akvarijem u kojem učenici razvijaju svijest o važnosti ekološkog razmišljanju, stvaranju radnih navika i odgovornosti. Ambijent u knjižnici i izvannastavne aktivnosti potiču učenike na čitanje i sudjelovanje u životu knjižnice.

Takav ambijent postat će škola-kuća, obiteljski dom te će se učenici, uživajući u njemu, osjećati odgovornima za njihovu školu-kuću i samim time paziti na urednost i na vlasništvo. Briga za ambijent ulazi u ekološki odgoj koji je sve više potreban.

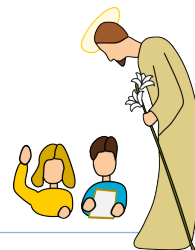
U organizaciji katoličke škole kao obiteljskog doma bit će od značajne pomoći svijest da je u njoj prisutna Marija, majka i učiteljica Crkve koja je zajedno sa svetim Josipom pratila rast svoga Sina u mudrosti i milosti i koja je od početka pratila Crkvu u njezinom poslanju spasenja. U školi je uređen prostor za molitvu posvećen svetom Josipu koji pridonosi odgojnim ciljevima škole jer je to obiteljsko i intimno mjesto susreta s Gospodinom koji nam govori "Evo ja sam s vama u sve dane" (Mt 28,20).

5.2. Učitelj

Učitelji trebaju biti svjesni kako u najvećoj mjeri o njima ovisi koliko će katolička škola ostvariti svoje planove i inicijative. Zato su pozvani svjedočiti životom i naukom za jednog Učitelja. Zato služba učitelja nije samo posao nego je i apostolat koji je u naše vrijeme koristan i potreban, a ujedno predstavlja pravo služenje društvu. Iznad svega učenici u učitelju trebaju prepoznati autentične ljudske i kršćanske kvalitete.

Učitelj u katoličkoj školi treba nastojati biti jaka i hrabra osoba, jasnog kršćanskog identiteta. Toliko jasnog da se najprije može sam sebi izreći i svjedočiti, kako bi se mogao izreći i svjedočiti drugima. Treba imati jasne kršćanske životne koordinate, jasno svoje mjesto u svijetu, društvu, a ponajprije u školi. Spreman je prihvatiti druge i drugačije od sebe ne odričući se svog identiteta.

Crkveni zakonik i tradicija Crkve očekuje od učitelja katoličke škole ispravan nauk, tj. poznavanje i prihvaćanje temeljnih sadržaja kršćanske vjere, kako ih čuva i tumači Crkva. Očekuje svjedočanstvo kršćanskog života i pedagošku osposobljenost. Očekuje i traži čestitost života, tj. takvu duhovnost i stil života koji je usuglašen s kršćanskom porukom i naukom Crkve. Traži poznavanje označnica koje definiraju identitet katoličke škole te raspoloživost i

sposobnost da vlastiti odgojno- obrazovni pristup učenicima usuglasi s odgojno-obrazovnim projektom škole.

Učitelj u katoličkoj školi pozvan je ne samo ponuditi nastavne i kulturne sadržaje i odgojne aktivnosti koje (svaka) škola mora ponuditi, nego sve te sadržaje treba nuditi polazeći od kršćanske filozofije odgoja, od kršćanske duhovnosti, tj. od kršćanske vizije osobe, života, stvarnosti.

Od samog uključivanja u život i rad katoličke škole učitelj se nalazi u prostoru čije je središte osoba Isusa Krista. Ona je princip usporedbe, uživanja, primjer, ideal. Upravo odnos s Učiteljem Isusom Kristom treba određivati cjelokupno učiteljevo djelovanje.

Prijateljstvo s Isusom koje živi u zajedništvu zajednice Crkve i u liturgijskom sakramentalnom životu, određuje tijek rasta i sazrijevanja katoličkog učitelja, njegov osobni ljudski profil ponajprije a onda i onaj profesionalni. Duhovnost učitelja u katoličkoj školi tako, sav njegov rad i djelovanje čini pravim oblikom apostolata. Duhovnost učitelja katoličke škole je živjeti, naviještati i svjedočiti Istinu. Katolički učitelj ne može biti neutralan, što je vrlo pogubno za mlade ljude, nego zauzet za cjelovit, intelektualni, spoznajni, duhovni i moralni odgoj učenika. Kako bi učitelj/nastavnik mogao zadovoljiti sve traženo od njega škola osigurava trajnu formaciju na svim područjima rada.

Nastavno osoblje čine: učitelji razredne nastave, učitelji razredne nastave u produženom boravku, učitelji predmetne nastave, vjeroučitelj, stručni suradnik pedagog i stručni suradnik knjižničar.

5.3. Učitelj vjeronauka

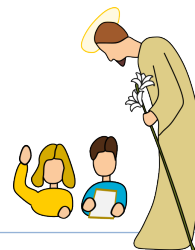
Učitelj vjeronauka je ključna osoba i bitna sastavnica za postizanje ciljeva katoličke škole. Učinkovitost vjerske poduke uvelike ovisi o osobnom svjedočanstvu vjeroučitelja. To svjedočanstvo donosi sadržaj poduke u život. Zbog toga vjeroučitelji trebaju biti obdareni mnogim darovima, naravnim i nadnaravnim te su spremni svjedočiti te darove. Trebaju prolaziti stalne kulturalne, profesionalne i pedagoške obuke i trebaju biti spremni na iskren dijalog.

Učitelj vjere, kao Krist, mora biti učitelj pravoga značenja čovječnosti. To uključuje osjećaje, obazrivost, razumijevanje, duhovnu mirnoću, razumno prosuđivanje, strpljenje u slušanju drugih i razboritost u načinu odgovaranja i, na kraju, dostupnost za osobne susrete i razgovore s učenicima.

Vjeroučitelj sudjeluje u cjelovitom oblikovanju katoličkog identiteta škole te svojim radom, osobnim svjedočanstvom i odnosom prema učenicima pridonosi odgojno-duhovnom rastu školske zajednice.

Vjeroučitelj potiče katolički identitet škole kroz sljedeće aktivnosti:

- redovitu i kvalitetnu nastavu katoličkog vjeronauka koji je obvezan predmet u

katoličkoj školi, usklađenu s planom i programom te smjernicama Crkve,

- pripremu i organizaciju liturgijskih slavlja tijekom školske godine, osobito na svetkovinu svetoga Josipa, zaštitnika Škole,
- animiranje zajedničke molitve u određenim školskim prigodama,
- sudjelovanje u duhovnim obnovama za djelatnike i roditelje,
- praćenje učenika na hodočašćima i drugim susretima,
- poticanje karitativnih inicijativa primjerenih dobi učenika,
- otvorenost i dostupnost učenicima i roditeljima za razgovor o pitanjima vjere i odgoja.

5.4. Duhovnik škole

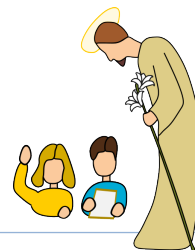
Svaka katolička škola treba imati duhovnika, svećenika koji je član odgojno-obrazovne zajednice. Njegova je zadaća da u dogovoru s ravnateljem promiče programe duhovne izgradnje učenika, roditelja i djelatnika škole. Tu službu može vršiti i vjeroučitelj ako je svećenik.

U Katoličkoj osnovnoj školi Svetoga Josipa, Čakovec, službu duhovnika škole vrši vlč. Mišel Kovačević, svećenik Varaždinske biskupije. U suradnji s ravnateljem i učiteljskim kolektivom, duhovnik pridonosi izgradnji katoličkog identiteta škole i prati duhovni rast školske zajednice. Program duhovnika obuhvaća:

- pripremu i vođenje liturgijskih slavlja tijekom školske godine,
- kratke duhovne poticaje i molitvene susrete u važnim školskim prigodama,
- organizaciju duhovnih obnova za djelatnike i roditelje,
- omogućavanje pristupa sakramentima, osobito sakramentu ispovijedi,
- poticanje na sudjelovanje u karitativnih aktivnostima,
- praćenje učenika na hodočašćima i na drugim susretima,
- dostupnost učenicima, roditeljima i djelatnicima za razgovor i duhovno vodstvo.

5.5. Nenastavno osoblje

Osim učitelja i stručnih suradnika u školi djeluju administrativno i pomoćno-tehničko osoblje koje nije u izravnom odgojno-obrazovnom procesu učenika, ali kao dio odgojno-obrazovne

zajednice zauzimaju izuzetno važnu ulogu. Stoga će sve značajke učitelja/nastavnika biti od važnosti i za njih te će se i od njih to tražiti. Kao i učitelji/nastavnici i oni su obvezni trajno se usavršavati u vjerskom i odgojnom djelovanju u školi. Pozvani su radosno svjedočiti svoje životno poslanje te na svom radnom mjestu biti svjedoci vjere. Pozvani su odgojno djelovati na učenike. Učenici će tako učiti doživljavati odrasle kao osobe koje se brinu o njihovu dobru te će ih poštivati i slušati.

Nenastavno osoblje trenutno čine: ravnatelj, tajnik, voditeljica računovodstva, kuharica, spremačica i stručni radnik na tehničkom održavanju.

5.6. Trajna formacija

Svaki pojedini učitelj i svaki djelatnik katoličke škole svjestan onoga što se očekuje od njega brine za svoj daljnji rast u znanju i mudrosti jer zna da o njemu, u najvećoj mjeri, ovisi koliko će katolička škola ostvariti svoje planove i inicijative. Zato je važno daljnje usavršavanje i u znanju, pedagogiji i duhovnosti.

Kao oni koji su neposredno odgovorni za ostvarenje odgojnih ciljeva učitelji trebaju:

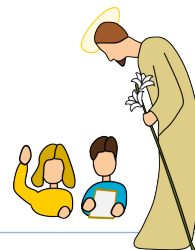
- produbljivati vlastitu duhovnu i pedagošku formaciju u svjetlu Evanđelja,
- u formaciju učenika trebaju, s odgovornošću i u duhu služenja i ljubavi, uključiti vlastito kršćansko i ljudsko iskustvo,
- stalno osuvremenjivati vlastitu izobrazbu, da bi mogli shvatiti smisao socijalno-kulturoloških promjena s kojima se škola treba stalno kritički suočavati,
- s osobitostima vlastitoga ljudskog iskustva sudjelovati u zajedničkom radu istraživanja novih odgojnih putova i zajedničkih projekata,
- dati osobni doprinos i osobno svjedočanstvo i u izvanškolskim inicijativama

5.6.1. Stručna formacija

Tijekom nastavne godine učitelji svih profila redovito sudjeluju na svojim Županijskim vijećima, unutar škole na Učiteljskim vijećima stručno-razvojna služba priprema i održava predavanja koja su odraz potreba i aktualnosti rada s učenicima, a na razini škole imamo jedno do dva predavanja s gostom predavačem sa stručnom temom (predavanje i/ili radionice). Uz sve navedeno sudjeluje se i na državnoj razini stručnih skupova.

5.6.2. Duhovna formacija

Duhovnost učitelja i nastavnika u katoličkoj školi izvire iz njegove krsne stvarnosti i posebne službe koju, po mandatu Crkve, vrši u odgojno-obrazovnoj ustanovi katoličkog identiteta. Njegova duhovnost neraskidivo je povezana s njegovim znanjem, kompetencijama i

poslanjem, jer se od učitelja u katoličkoj školi ne očekuje samo profesionalna izvrsnost, nego i svjedočenje vjere u svakodnevnom odnosu prema djeci, roditeljima i kolegama.

Upravo u vršenju svoje službe učitelj i nastavnik raste u osobnoj duhovnosti: iz vjere crpi nadahnuće za svoje odgojno djelovanje, u vjeri pronalazi snagu pred izazovima, a po vjeri svjedoči kršćanski pristup ljudskoj osobi. Takva duhovnost pretpostavlja redovitu molitvu i oslonjenost na liturgijski sakramentalni život, koji ostaje trajno svjež izvor snage, mudrosti i pouzdanja u Božje vodstvo.

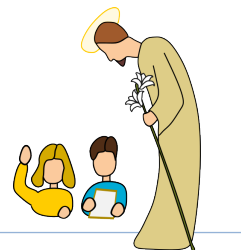
Učitelj u katoličkoj školi pozvan je u Mariji, Majci Crkve, u svetom Josipu, zaštitniku Škole i uzoru vjernog služenja, te u svim svecima vidjeti žive primjere kršćanske pedagogije. Oni su živjeli načela na kojima počiva katolički odgoj još prije nego što su bila uobličena u dokumente i stručne skupove – zato ostaju trajni i nadahnjujući uzori današnjem katoličkom odgojitelju.

Duhovna formacija učitelja i drugih djelatnika u katoličkoj školi ne može se temeljiti samo na osobnoj inicijativi pojedinca, nego zahtijeva trajnu brigu i vodstvo škole, ravnatelja i duhovnika, kao i podršku cijele mjesne Crkve. Ona uključuje suradnju i povezivanje katoličkih škola na (nad)biskupijskoj i nacionalnoj razini, kako bi se osnažila zajednička svijest o identitetu i poslanju katoličkog školstva.

Budući da se Katolička osnovna škola Svetoga Josipa, Čakovec, još uvijek nalazi u početnoj fazi djelovanja i da trenutno broji mali broj učenika i zaposlenika, naglasak se stavlja na ono što je u ovoj fazi realno moguće. No i u takvim okolnostima nastoji se njegovati prepoznatljiv duhovni identitet. Sukladno mogućnostima male školske zajednice, škola njeguje:

- slavljenje svetih misa u važnim prigodama tijekom školske godine (početak i završetak godine, svetkovina sv. Josipa – zaštitnika Škole, zornice u došašću, mise u korizmi),
- duhovne obnove za djelatnike i roditelje, uz molitvu, nagovor i zajedništvo;
- mogućnost pristupa sakramentima, osobito sakramentu pomirenja, u dogovoru s duhovnikom škole;
- svakodnevnu zajedničku molitvu na početku radnoga dana;
- molitvu Anđeo Gospodnji ili, u uskršnom vremenu, Kraljice neba, u 12:00 sati, za sve zaposlenike koji mogu sudjelovati,
- sudjelovanje u župnim i biskupijskim događajima (Župa sv. Nikole, Čakovec te župe iz kojih dolaze učenici i djelatnici),
- hodočašća za učenike, djelatnike i roditelje.

Iako se pojedini elementi duhovne formacije u ovoj fazi ne mogu provoditi u punini, škola u prvoj godini postavlja temelje na kojima će, s rastom zajednice, biti moguće ostvariti bogatiji i raznolikiji duhovni program.

U skladu s mogućnostima početnog razdoblja, škola se uključuje u one oblike zajedništva katoličkih škola koji su trenutno ostvarivi, osobito u međubiskupijske i biskupijske susrete katoličkih škola i djelatnika te stručno-duhovne susrete koji organiziraju Varaždinska biskupija i Ured za katoličke škole.

Sudjelovanje na nacionalnim susretima i većim formacijskim programima predviđa se postupno, kako škola bude rasla i razvijala se.

5.7. Suradnja

5.7.1. Odnos učitelj – učenik

Rast učenika, na školskom putu moguć je samo uz prisutnost učitelja.

Učitelj garantira precizno i trajno uporište na razini odnosa i osjećaja. On je znak i sredstvo (oruđe) zajedništva razreda i obavljenog posla. On pomaže učeniku da nauči da dobrota, ljepota i istina odgovaraju najdubljim stremljenjima njegova srca i u tom odnosu učenik postaje svjesniji samoga sebe, doživljava se pozitivno i otkriva svoje talente. U svom odnosu s odraslim osjeća se odraslije. Zbog toga je u njegovim očima učitelj autoritet koji ga, uz roditelje, uči odrastati i biti najbolja verzija sebe. Poštuje se, reflektirajući poštenje koje prima od učitelja/nastavnika a to mu pomaže naučiti prihvatiti kritiku.

Od izuzetne je važnosti i aktivno sudjelovanje učitelja/nastavnika u liturgijskom i sakramentalnom životu škole gdje će svojim primjerom pokazati učenicima važnost sakramentalnog života za vjernika te će učenik iz konkretnog primjera uvidjeti da se u tome nalazi izvor i hrana za kršćanski život.

5.7.1.1. Dodatni i dopunski rad s učenicima

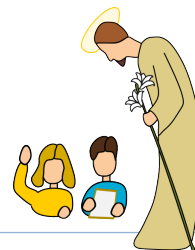
Dodatni rad potreban je za učenike većih sposobnosti u određenim područjima kako bi ih se što više motiviralo, zainteresiralo i aktiviralo u određenim predmetima za koje pokazuju afinitete, a istodobno ih se dodatnom nastavom pripremalo za natjecanja iz tih predmeta. Dopunski rad organiziran je za učenike koji imaju poteškoće pri savladavanju gradiva u određenom trenutku tijekom nastavne godine i učenik ga polazi do otklanjanja poteškoće, a ne nužno do kraja nastavne godine. Razrednik je obavezan informirati roditelje o uključivanju njihove djece u dopunsku nastavu, kao i o prestanku potrebe pohađanja dopunske nastave. Dopunski rad uključuje i pojačani rad roditelja s učenikom kod kuće. Dodatni i dopunski rad s učenicima planiran je u kurikulumu.

5.7.1.2. Individualni razgovori s učenikom

Individualni razgovor s učenicima odvijaju se na osnovu inicijative samih učenika i /ili inicijativom i potrebom učitelja i /ili stručno razvojne službe.

5.7.1.3. Natjecanja

Škola je mjesto u kojem se razvijaju talenti djece, a u skladu s time dužnost Škole je osigurati

učenicima sudjelovanje na raznovrsnim natjecanjima prema interesima i sposobnostima koje djeca imaju ili preferiraju. Natjecanje je pravilima određen postupak iskazivanja sposobnosti, vještina i znanja učenika pisanim ili usmenim oblicima, pojedinačno ili u skupini. Jedan od krajnjih ciljeva je razviti zdravu kompetitivnost kod djeteta i timski duh te osjećaj isplativosti i zaslužene nagrade za uloženi trud. Natjecanja se provode na školskoj, županijskoj i državnoj razini prema vremeniku natjecanja AZOO-a.

5.7.1.4. Molitva

Molitva je isto tako sastavni dio odnosa učitelja i učenika u katoličkoj školi. Ona nije tek dodatak školskom danu jedne katoličke škole, nego prostor u kojem učitelj zajedno s učenicima staje pred Boga, povjerava mu rad, odnose i životne situacije. Kroz zajedničku molitvu učenici uče da pred Bogom mogu izreći svoje radosti, brige, strahove i nade, a učitelj svojim primjerom svjedoči povjerenje u Boga i tako odgaja za nutarnji život.

Molitva u našoj školi osobito se njeguje:

- na početku i na kraju nastavnog dana ili sata,
- kod blagovanja u školskoj blagovaonici,
- uoči važnijih provjera znanja, susreta i događaja,
- u trenucima kada razred prolazi kroz posebne poteškoće ili radosti (bolest, gubitak, uspjeh i sl.).

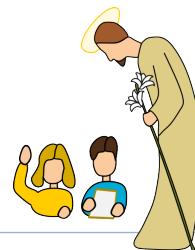
Učitelji će potaknuti učenike i pružiti im primjer predvodeći molitvu prema dokumentu dnevnih molitava. Dobrodošle su i molitve koje učenici rado mole u svojim obiteljima.

5.7.2. Odnos učitelj – roditelji

Učitelji imaju lijepo, ali i odgovorno zvanje pomagati roditeljima u njihovom poslanju. Ovo zvanje zahtjeva posebne kvalitete duha i srca, brižnu pripravu i trajnu spremnost na obnovu i prilagođavanje.

Ono što opravdava i rasvjetljuje uključenost roditelja u odgojnu dimenziju jest činjenica da njihova prisutnost u školi nije izborna opcija, dodatno obogaćenje, nego je to konstitutivni element identiteta svake katoličke škole koji je potreban zbog kvalitetnog i učinkovitog odgoja. Roditelji su pozvani sudjelovati u životu škole ne samo zbog izravne odgojne odgovornosti koju imaju nego i zbog izvršavanja zajedničke odgovornosti u odgoju. Svakodnevni problemi mogu se rješavati brže i učinkovitije ako roditelji budu zaista uključeni. Roditelji koji povjeravaju svoju djecu u katoličke škole, partneri su s kojima se sklapa odgojni ugovor. Roditelji su važni zbog odgovornosti koja se tiče njih i upravo poznavajući svoje odgovornosti neće dovoditi u pitanje odgovornost odgojitelja/učitelja. Svaki će na svojem polju odgovornosti doprinosti rastu i razvoju učenika. Zajedno i u suradnji.

Škola u suradnji s roditeljima kod učenika potiče samostalnost i odgovornost, a roditelji

pružaju podršku poštujući liniju povjerenja kojom je utvrđen prostor u kojem učenici postupaju samostalno.

5.7.2.1. Individualni razgovori s učiteljima

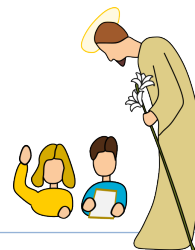
Individualni razgovori s učiteljima od velike su koristi za obje strane. To je prilika da se razjasne eventualne nejasnoće, pomogne u rješavanju nastalih poteškoća, ali i smjernice za daljnji rad i napredovanje njihova djeteta, sugestije kako unaprijediti međusobne odnose, međudnase s ostalim učenicima, drugim učiteljima i svim ostalim sudionicima odgojno-obrazovnog procesa. Ti razgovori trebaju biti prožeti susretljivošću, tolerancijom, kršćanskim razumijevanjem i brigom za boljitak učenika i roditelja. Raspored individualnih razgovora s učiteljima je objavljen na mrežnoj stranici škole.

5.7.2.2. Roditeljski sastanci

Roditeljski sastanci ostvaruju se najmanje tri puta tijekom školske godine. Razrednici u dogovoru sa stručnom službom, a prema usvojenim preventivnim programima škole pripremaju predavanja i /ili radionice, a ponekad se pozove i gost predavač.

5.7.3. Odnos među učiteljima

Također je važan i odnos između učitelja i svih sudionika u odgoju jer on treba biti izričaj i svjedočanstvo kako profesionalne tako i duhovne zajednice, s ciljem kako osobnog rasta tako i odgoja učenika. Svi članovi trebaju se truditi da iznalaze plodnu sintezu između vjere i kulture, vjere i života, koju treba najprije živjeti da bi se mogla predložiti kao duhovni horizont poučavanja i odgojno-obrazovnog projekta katoličke škole.

6. OBITELJ – PRVA I TRAJNA ODGOJNA ZAJEDNICA

U katoličkoj školi (U našoj školi) nezamjenjivu ulogu ima obitelj kao prvo i trajno mjesto odgoja učenika. Obitelj je prva škola onih društvenih kreposti koje su potrebne svakom društvu. U svakodnevnom obiteljskom životu u kojem su isprepleteni odnosi svih članova, učenik uči osnovne vrijednosti s kojima se može nositi. Dolazeći u školu, on u nju unosi i svoju obitelj i odnose u njima. Škola se – sa svojim oblicima rada, sadržajem i metodama koje su joj vlastite – uklapa u (započeti) odgojni hod u perspektivi kontinuiteta i zajedničke odgovornosti za dobrobit učenika. Unatoč očitim različitostima, u odlučnoj želji da si budu od uzajamne pomoći, obitelj i škola stalno preispituju svoje odgojne metode uzimajući u obzir dobrobit učenika u cijelosti njegovoga bića, bez izostavljanja sastavnog elementa njegove osobnosti. Važno je naglasiti da su roditelji od Crkve pozvani povjeriti svoju djecu školi u kojoj je osiguran katolički odgoj jer je takva škola glavna pomoć roditeljima u vršenju odgojiteljske dužnosti.

6.1. Odnos škola – obitelj

Osim odgojne uključenosti roditelja u život škole, ono što školi daje dimenziju obitelji je upravo ta obitelj iz koje učenik dolazi. Obiteljski duh razvijat će se u susretima koji nemaju izravnu odgojnu dimenziju ali na odgoju rade "iza kulisa". Škola će biti ta koja nudi roditeljima prostor i vrijeme za formalne i neformalne susrete, pomaže im u njihovim nastojanjima, nudi duhovno vodstvo i rast u duhovnosti te stalno doprinosi poznavanju roditelja s novim metodama u odgoju i obrazovanju. Takvo sudjelovanje roditelja u školskom životu događa se prilikom susreta s učiteljima koji trebaju imati i formativni i informativni karakter, kao i upoznavanje odgojnih, kulturnih i religioznih poduka škole.

6.1.1. *Predavanja/tribine*

Škola organizira tribine, one su isključivo namijenjene roditeljima naših učenika. Teme tribina su aktualne, bliske odgoju i kršćanskim vrijednostima, a predavači su stručnjaci koji svoje stečeno znanje nastoje prenijeti i potkrijepiti svojim osobnim svjedočanstvom. Tijekom godine planiramo organizirati predavanje/tribine za roditelje u suradnji s duhovnikom škole i Varaždinskom biskupijom.

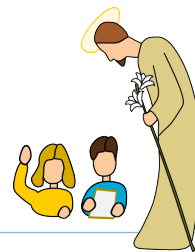
6.1.2. *Radionice za roditelje i obitelji*

Radionice za roditelje i obitelji planirane su preventivnim programima škole.

6.1.3. *Zajednička misna slavlja*

Zajednička misna slavlja važan su oblik susreta škole i obitelji. Ona nisu samo liturgijski događaj, nego i prostor u kojem se učvršćuju odnosi roditelja, djelatnika i učenika te jača svijest o pripadnosti istoj katoličkoj zajednici.

U našoj školi zajednička misna slavlja posebno se organiziraju u važnim trenucima školske

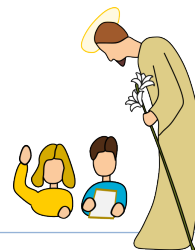

godine, kao što su:

- početak i završetak školske godine,
- svetkovina svetoga Josipa, zaštitnika Škole,
- tijekom došašća i korizme.

6.1.4. Zajednička druženja

Katolička osnovna škola Svetoga Josipa, Čakovec organizira i obiteljska druženja kako bi se roditelji međusobno što više i bolje povezali. Njihov cilj je stvaranje zajedništva i osjećaj pripadnosti Školi. S tim ciljem škola će jednom do dva puta godišnje organizirati zajednička planinarenja ili druženja roditelja i djelatnika kao što su: Camino Međimurje, Međimurski planinarski put, pješačke staze, planinarenje na Ravnoj Gori, Kalniku itd.

7. UČENIK U SREDIŠTU ODGOJA

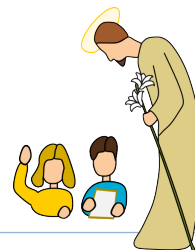
Katolička škola odgaja svoje učenike za uspješno promicanje dobra zemaljske zajednice, a u isto vrijeme pripravlja ih za službu širenja Božjega kraljevstva da živeći uzornim apostolskim životom postanu spasonosni kvasac ljudskoga društva.

"Iako je poznato da odgoj zauzima mnogo veće područje od onoga što ga pokriva škola, ipak držimo da je škola najutjecajnije odgojna institucija. Ona je po svojoj naravi predodređena da čovjeka privodi zrelosti otvarajući mu vidike koji osmišljavaju život, a nipošto zatvaranje u reducirane programe znanstveno-tehničkog obrazovanja. Škola mora biti mjesto očovječenja s ispravnim poimanjem ljudske egzistencije, s provjerenom ljestvicom vrednota i globalnom vizijom čovjeka, njegove povijesti i povijesti svijeta."

Pravi odgoj teži cjelovitom oblikovanju osobe i usmjeren je prema njezinoj konačnoj svrsi i istodobno prema zajedničkom dobru društva. Zato učenike treba odgajati tako da mogu skladno razvijati svoje tjelesne, ćudoredne i umne darove, da steknu što savršeniji osjećaj odgovornosti i ispravnu upotrebu slobode te da se osposobe za djelatno sudjelovanje u društvenom životu. Ugled i vjerodostojnost odgoja stječe se dosljednošću vlastitog života, osobnim zauzimanjem i pravim izražavanjem ljubavi. Odgojitelj je svjedok istine i dobra. Veliki odgojni ideali će imati neznatan utjecaj ako ne budu utjelovljeni u nastavnoj praksi svakodnevnoga života. Između ostalog, odgojna metoda postiže uspjeh samo ako je primjerena osobi s kojom se radi. To znači da učitelj treba paziti na karakter, godine, način društvene interakcije, način suočavanja s događanjima i problemima, kognitivne sposobnosti i način učenja svakog učenika te na polaznu situaciju iz koje učenik dolazi (obiteljska situacija). Pažnja usmjerena na te aspekte određuje didaktičke i odgojne izbore koji odgovaraju intelektualnom, kognitivnom i društveno-osjećajnom razvoju karakterističnom za određenu dob naših učenika.

7.1. Naša pedagogija

Naša pedagogija temelji se na cjelovitoj formaciji učenika jer su oni budućnost svake zemlje i nada Crkve kako je običavao govoriti sv. Ivan Pavao II. Ona je usmjerena prema svakom pojedinom učeniku, neponovljivom u bogatstvu vlastite osobe. Odgojno- obrazovni modeli naše škole u skladu su s vrijednostima Ustava Republike Hrvatske i nadahnute su kršćanskom pedagogijom, čiji je temelj slika čovjeka stvorenog na sliku Božju, okrenutog nadnaravnom cilju u Kristu, od koga je spašen i pozvan da sudjeluje u Njegovom životu. Našim učenicima se predlaže Krist kao model i kriterij života. Odgoj se dakle sastoji u pomaganju učeniku da otkrije plan za koji ga je Bog stvorio te da u potpunosti ostvari taj plan, a time i sve svoje sposobnosti. Potrebno je solidno i uravnoteženo oblikovati osobu u njezinoj cjelovitosti. Cjelovitoj ljudskoj, duhovnoj, intelektualnoj i socijalnoj pripravi odgovara veća mogućnost zadovoljstva, sreće i uspjeha u životu. Skladan razvoj svih čovjekovih sposobnosti nazivamo cjelovita (integralna)

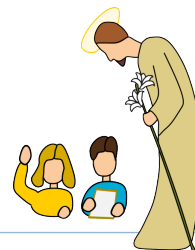
Ljudska formacija. Stoga se želimo brinuti o učenicima koji su nam povjereni tako da oni steknu skladan razvoj konstitutivnih elemenata osobe. „Tijelo, intelekt, volja, osjećaji, savjest, pamćenje, znanje, iskustvo, spoznaja i razumijevanje zajedno ulaze u definiciju cjelovitosti osobe te ako težište u odgoju stavimo samo na jedan od ovih elemenata dobit ćemo hipertrofiju. Na primjer, isključivi naglasak na odgoju intelektualnih sposobnosti odvest će u intelektualizam koji se lagano može pretvoriti u racionalizam. Svaku odgojno- obrazovnu hipertrofiju treba izbjegavati u korist odgoja cjelovite osobe.“ Ponajprije jamčeći učenicima integraciju u školu, pomažući im da nadiđu vlastite socijalno- ekonomsko-kulturne uvjetovanosti i nelagode uzrokovane različitošću njihovih sposobnosti. Pritom je važno da razum nadahnut svjetlom vjere u apsolutne i nadnaravne vrijednosti bude vođa volje. Cjelovita ljudska formacija u službi društva i Crkve, zalog je i izvor sigurnosti i osobnog zadovoljstva osobe.

7.2. Odgojno-obrazovne ponude

Takva se pedagogija ostvaruje kroz raznovrsne odgojno-obrazovne ponude vjerskih, kulturnih i sportskih aktivnosti.

7.2.1. *Produženi boravak*

Produženi boravak je obavezni organizirani oblik odgojno-obrazovnog rada namijenjen učenicima razredne nastave. Provodi se nakon nastave i ima svoje pedagoške, vjerske, socijalne, odgojne i zdravstvene vrijednosti. On učenicima osigurava kvalitetno zajedničko učenje, ponavljanje i utvrđivanje nastavnog gradiva te pisanje domaćih zadaća uz pomoć stručnog učitelja, bavljenje tjelesno-zdravstvenim aktivnostima, sudjelovanja u različitim vjerskim te kulturno-umjetničkim aktivnostima. Osim propisanog poučavanja, odgajamo razumijevanje, pamćenje, dječju maštu, osjećajnost, red, zadovoljstvo, prirodnost, poštenje. Formiramo karakter koji će biti gospodar volje u vršenju dobrih djela, koji će usmjeravati slobodu izbora k dobru, i to u svakodnevnom životu učenika. U produženom boravku nastoji se dati pažnja svakome učeniku, neponovljivom u bogatstvu vlastite osobe. Nastoji ih se osposobiti za vlastite izbore i za izražavanje vlastite originalnosti. Također, nastoji se potaknuti svijest društvene odgovornosti kao izričaj solidarnosti i kršćanskog svjedočenja. Uloga Katoličke osnovne škole kao drugog doma pruža nebrojene mogućnosti razvijanja i otkrivanja interesa učenika koji ih uz metodu ljubavi povezane s Bogom razvijaju u cjelovite osobe korisne svojoj obitelji i zajednici. Nastoji se potaknuti duhovnost na način da se svaki učenik otvori osobnom odnosu ljubavi s Bogom, da Boga osjeti bliskim prijateljem i da taj odnos ljubavi postane temelj učenikova izbora i djelovanja. Stručni tim za rad u produženom boravku čine učitelji redovne nastave i produženog boravka, vjeroučitelj, stručni suradnici i ravnatelj. Slijedeći načela kurikularnog pristupa, a u skladu s načelima lokalnog i školskog kurikulumu te kršćanske pedagogije, unutarnja organizacija nameće odgovornost u kreiranju godišnjeg,

mjesečnog, tjednog i dnevnog rasporeda aktivnosti. Učitelji produženog boravka kreatori su svakodnevnog rada s učenicima, u skladu sa pravilima struke. Također, nužna je suradnja učitelja i roditelja, organizacija roditeljskih sastanaka te individualnih razgovora s roditeljima. Produženi boravak se organizira svaki dan (od ponedjeljka do petka) od 11:30 do 16:30 sati. U produženom boravku se izmjenjuju aktivnosti: pisanja domaćih zadaća, provedbe izvannastavnih aktivnosti te organizacije slobodnog vremena.

Kako je produženi boravak redovita nastavna aktivnost termini odlaska učenika kući su unaprijed utvrđeni: za vrijeme odmora (iznimno), te nakon 15:10 sati u vrijeme koje je dogovoreno s učiteljicom iz produženog boravka. Kod odlaska učenika kući roditelji poštuju liniju povjerenja.

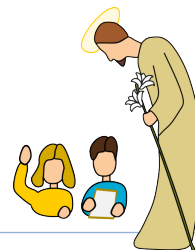
O svakoj uočenoj teškoći u svaldavanju nastavnih sadržaja ili pisanja domaće zadaće roditelji će s učiteljima u redovnoj nastavi i produženom boravku dogovoriti način postupanja.

Izvannastavne aktivnosti važan su dio produženog boravka i one se provode prema rasporedu.

Organizirano slobodno vrijeme

Cilj i zadatci organiziranog slobodnog vremena su zadovoljiti i poticati interese učenika, osposobiti učenika za samostalno učenje, razvijati sklonosti ka samostalnom i konstruktivnom radu, osvijestiti važnost cjeloživotnog učenja te sve to povezati i ostvariti u svjetlu vjere i vjerskih sadržaja primjerenih učeničkoj dobi. Slobodno ustrojeno vrijeme učenika sastavni je dio produženog boravka i ostvaruje se kroz četiri područja aktivnosti:

- **jezično-komunikacijske i kulturno-umjetničke aktivnosti:** slušanje, čitanje i pričanje slikopriča, priča, pjesama i igrokaza, enciklopedija. Postavljanje pitanja i pravilni odgovori na njih. Govorne i razgovorne vježbe, igre riječima. Scenske i dramske igre, lutkarske igre. Čitanje lektirnih naslova (djela za cjelovito čitanje) uključujući i njihovu obradu. Dječje stvaralaštvo, igre improvizacije i dramatizacije. Gledanje animiranih dječjih filmova, TV emisija te razgovaranje o njima. Upoznavanje narodnih i vjerskih običaja vezanih uz nadolazeće blagdane. Posjet kazalištu, muzeju i prigodnim izložbama, posjet gradskoj dječjoj knjižnici. Obilježavanje prigodnih blagdana i svetkovina. Priprema za javni nastup. Likovno izražavanje različitim likovnim tehnikama. Glazbeno izražavanje kroz pjevanje, slušanje i plesne strukture.
- **radno-tehničke aktivnosti:** odnose se na estetsko uređenje učionice i panoa (jesenski, zimski, proljetni, ljetni motivi te motivi nadolazećih blagdana). Ilustriranje poznatih tekstova, animiranih i dječjih filmova. Prikupljanje različitih plodova iz prirode. Praktični radovi (rad kroz različita godišnja doba prožet aktivnostima). Izrada prigodnih ukrasa, nakita, dekoracija (izrada se provodi putem radionica za blagdane). Modeliranje i izrada čestitki. Izrada kostima za javni nastup.
- **sportsko-rekreativne aktivnosti:** odnose se na osnovna biotičko-motorička znanja. Vježbe oblikovanja, svladavanje prepreka. Ponašanje i higijena za vrijeme i nakon ručka, u učionici, na školskom dvorištu i u parku. Igre na snijegu i natjecateljske igre (štafetne i momčadske). Sudjelovanje u sportskim igrama u mjestu. Poštivanje pravila

igre te plesne strukture.

- **vjerski i prigodni sadržaji:** su u skladu sa zbivanjima u djetetovom okruženju te prate ciklus liturgijske godine. Za cilj imaju približiti katoličku vjeru spontano i sustavno kroz religijske sadržaje. Obilježavanje vjerskih blagdana i liturgijskih slavlja (Dani kruha, Svi sveti, sv. Nikola, Božić, Uskrs itd.) uz molitvu, čitanje biblijskih tekstova, pjevanje prigodnih pjesama, uvježbavanje igrokaza, pjesama, recitacija, itd. Upoznavanje učenika s važnošću pomaganja i poštivanja bližnjega. Razvijanje razumijevanja o temeljnim pitanjima ljudskog postojanja. Razvijanje ljubavi za prirodu i okoliš. Stvaranje osjećaja zahvalnosti Bogu za dar života. Upoznavanje učenika sa značenjem svetaca za naš život. Upoznavanje svetaca i blaženika iz hrvatskog naroda. Prepoznavanje važnosti obiteljskog zajedništva, kršćanske (župne) zajednice te potrebe međusobnog poštovanja i pomaganja. Izgrađivanje odnosa zahvalnosti i povjerenja prema Bogu i ljudima. Uočavanja važnosti molitve za naše pokojne. Iskazivanje radosti života različiti oblicima stvaralačkog izražavanja.

7.2.2. Vjerske aktivnosti

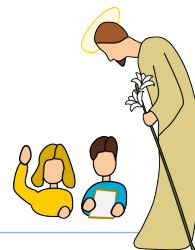
U našoj školi vjerske aktivnosti zauzimaju posebno mjesto jer učenicima omogućuju upoznavanje vjere, susret s kršćanskim vrijednostima i rast u duhovnoj dimenziji. One su oblikovane tako da budu primjerene dobi učenika i da potiču njihov integralni razvoj.

Vjerske aktivnosti u školi obuhvaćaju:

- obilježavanje svetaca i blagdana tijekom školske godine (sv. Josip kao zaštitnik Škole, sv. Nikola, došašće i Božić, korizma i Uskrs, svetkovine i spomendani važni za pojedine učenike);
- kratke molitvene trenutke na početku dana ili sata, oblikovane na prikladan način;
- sudjelovanje na misnim slavlјima;
- hodočašća;
- sudjelovanje u karitativnim akcijama.

7.2.3. Karitativne aktivnosti

Karitativni rad Katoličke Crkve sastavni je dio socijalne dimenzije kršćanske vjere. Socijalna dimenzija vjere od početka kršćanstva razvija se u dva smjera: praktični i teoretski. Praktični vid sastoji se u konkretnoj pomoći koju kršćanska zajednica prakticira na različite načine, a obično se naziva kršćanski Caritas. Teoretski vid se oblikovao postupno, a svoj je puni razvoj doživio u modernom socijalnom nauku Crkve. Uključivanje učenika u karitativno djelovanje od posebne je važnosti za njihov cjelokupni razvoj. Na taj način kod učenika se razvija empatija i osjećaj da svojim karitativnim djelovanjem mogu pridonijeti socijalnom razvoju društva i

okoline u kojoj žive. Katolička osnovna škola Svetoga uključuje se u aktivnosti prikupljanja hrane i ostalih namirnica potrebnih za život svakog ljudskog bića te u druge aktivnosti koje doprinose dostojanstvu osoba u potrebi.

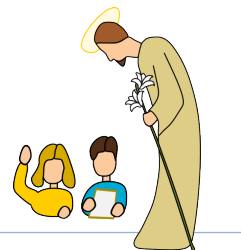
7.2.4. *Kulturne aktivnosti*

Kulturnim aktivnostima naše škole nastojimo obilježiti dane u godini koji su važni kako za našu školu, tako i za grad u kojem živimo. Idu za formativnim znanjem koje osposobljava učenika za vlastite izbore i izražavanje vlastitog bogatstva. Aktivnosti su planirane školskim kurikulumom.

7.2.5. *Sportsko-rekreativne aktivnosti:*

Tjelesna i zdravstvena kultura provodi se u cijeloj vertikali odgojno-obrazovnog sustava Republike Hrvatske te je uz izvannastavne i izvanškolske (kineziološke/sportske) aktivnosti sastavni dio tjelesnog i zdravstvenog odgojno-obrazovnog područja. Temelji se na usvajanju i usavršavanju kinezioloških motoričkih vještina, znanja i navika koje pridonose zadovoljavanju osnovne ljudske potrebe za kretanjem; razvoju morfoloških obilježja, motoričkih i funkcionalnih sposobnosti; sudjelovanju u elementarnim i naprednim kineziološkim/sportskim programima te stvaranju kritičkog promišljanja i pozitivnog stajališta prema tjelesnom vježbanju, zdravlju i zdravom načinu življenja. Time se stječu temeljne kompetencije, poglavito one koje proizlaze iz potrebe primjerenog i stalnog prilagođavanja novim radnim i životnim uvjetima. Predmet tjelesna i zdravstvena kultura omogućuje da učenici bolje upoznaju svoje tijelo, njegovo funkcioniranje, prednosti i ograničenja, da razumiju važnost cjeloživotnog tjelesnog vježbanja za očuvanje i unapređenje zdravlja, potiče skladan rast i razvoj organizma te pravilno tjelesno držanje, pridonosi većim radnim sposobnostima, uspjehu u učenju te osobnom i socijalnom razvoju. Tjelesnim vježbanjem omogućuje se povećanje socijalne inkluzije, razvija se sposobnost donošenja odluka i rješavanja situacijskih problema, ali isto tako razvija se samopouzdanje, samopoimanje, upornost, odlučnost te mnoga pozitivna psihička obilježja učenika. Znanje i vještine koje se stječu te navike koje se razvijaju u ovome nastavnom predmetu potiču solidarnost, osjećaj odgovornosti, razvijanje moralnih vrijednosti i samopoštovanje te prihvaćanje različitosti.

Nastavni proces Tjelesne i zdravstvene kulture ovisi o ciljevima i zadaćama koje se mogu ostvariti različitim sredstvima i metodama, ali i o materijalnim uvjetima rada organizacije i provedbe nastave. Provođenje bilo kojeg oblika tjelesnog vježbanja u neprimjerenim prostorima, s manjkavom i prikladnom opremom, bez sredstava i pomagala, ne može biti jamstvom uspješnu provođenju plana i programa ni ostvarivanju ciljeva zadaća tjelesnog i zdravstvenog odgojno-obrazovnog područja. Materijalni uvjeti rada su vrlo važni u provedbi nastave tjelesne i zdravstvene kulture. Nastava tjelesne i zdravstvene kulture provodi se u otvorenim i zatvorenim prostorima koji moraju udovoljavati osnovnim pedagoškim standardima i opremljeni odgovarajućom opremom i rekvizitima potrebitim za uspješno izvođenje nastave tjelesne i zdravstvene kulture. Cilj škole je uključiti njezine učenike u razne

sportsko rekreativne aktivnosti na razini škole ili grada. Ove aktivnosti provode kroz redovitu nastavu i produženi boravak s tendencijom aktivnog uključivanja u događanja u široj zajednici. U školi djeluje Sportska grupa razredne nastave. Učenici sudjeluju u sportskim natjecanjima na raznim razinama, kao i u obilježavanju pojedinih datuma važnih za sportske događaje.

7.3. Preventivni rad s učenicima

Preventivni rad s učenicima provodi se s pomoću pozitivnih vrijednosti škole koje promiču svi djelatnici svojim načinom života, svjedočenjem i ponašanjem. Aktivni sakramentalni život roditelja i djelatnika škole, odlazak na hodočašća i druge sadržaje vjerskog i kulturnog karaktera pomaže istima da svoju djecu/učenike formiraju te ih izgrađuju i odgajaju duhovno i intelektualno. U tome nam uvelike pomažu također i različite aktivnosti učenika koji tu koriste sve svoje talente i pridonose razvoju škole. Škola surađuje s različitim vanjskim suradnicima (policijom, školskom medicinom, vrtićem...) koji doprinose razvoju učenika. Različitim radionicama, individualnim razgovorima i suradnjom svih djelatnika odgojno-obrazovnog procesa djecu od rane dobi osvještujemo i usađujemo im moralne, etičke i duhovne vrijednosti kako bismo u njima oblikovali osviještene i samostalne pojedince koji svojom tolerancijom i empatijom pomažu drugima.

Preventivni rad s učenicima provode razrednici i pedagog prema dokumentu Mjere povećanja sigurnosti i protokoli postupanja.

7.3.1. *Trajna prisutnost*

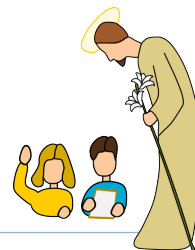
Dežurstvo učitelja planirano je Godišnjim planom i programom rada škole.

Prisutnost učitelja u školi započinje dnevnim dežurstvom u sedam sati i traje do kraja nastave, odnosno koliko to traži zadani trenutak (ostanak djece u školi). Učitelji su prisutni u učionicama, na hodniku škole, u blagovaonici i na raznim drugim mjestima gdje borave djeca. Stalna prisutnost umanjuje mogućnost neželjenog ponašanja učenika te oni samim time stvaraju navike prihvatljivog ponašanja u školi te drugim javnim ustanovama.

7.4. Odgojni autoritet i pravila

Važan aspekt, a ujedno i najosjetljiviji dio odgoja čini prava ravnoteža između slobode i discipline, što se ponekad čini da ugrožava jedno drugo. Ako se i u najmanjim dnevnim starima ne primjenjuju pravilni obrasci ponašanja, karakter učenika se neće moći ispravno formirati i teže će se biti spreman suočiti s izazovima koji će doći u budućnosti. Kvalitetan odgoj podrazumijeva učenje korištenjem pravog značenja slobode.

Zbog toga se iz odgoja ne može isključiti autoritativnost koja čini mogućim provođenje autoriteta. To je plod iskustva i kompetentnosti, ali iznad svega zahtjeva prožimanje vlastitoga života i osobne uključenosti. Tek tada to postaje izraz prave ljubavi. Tek tada je odgojitelj svjedok prave istine i dobrote.

U odnosu s učiteljem učenik razumije vrijednost pravila koja treba poštivati. Pravila nisu usmjerena sama na sebe nego su postavljena kako bi na najbolji mogući način mogli dijeliti bogatstvo osobnog i zajedničkog života.

7.4.1. Kućni red

Kućnim redom uređuju se unutarnji red i poslovanje, dok su Etičkim kodeksom propisana pravila ponašanja u školi i školskom okruženju neposrednih nositelja odgojno-obrazovne djelatnosti u školi.

7.4.2. Odgojna pravila

Sastavni su dio Kućnog reda koji je objavljen na web stranicama škole i Razrednih pravila ponašanja. Odgojna pravila proizlaze prvenstveno iz Evanđelja po kojemu se nastoji pristupiti učenicima i roditeljima. Učenike se odgaja učeći ih istinskim neprolaznim i kršćanskim vrijednostima te ih se potiče na promjenu neprihvatljivog ponašanja. Pritom uvelike pomaže primjer i odnos učitelja, kao i vjerski odgoj u školi.

7.4.3. Ponašanje u prometu

Sastavni su dio dokumenta Mjere povećanja sigurnosti i protokoli postupanja koji je objavljen na web stranicama škole.

7.4.4. Bonton škole

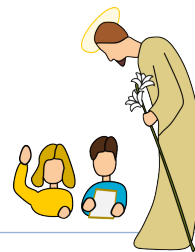
Sastavni je dio Kućnog reda koji je objavljen na web stranicama škole.

U Katoličkoj osnovnoj školi Svetoga Josipa Čakovec pozdravlja se s Hvaljen Isus i Marija i Sveti Josip! te se učenike uči pristojnom ponašanju i ophođenju s drugima. Razvija se svijest suživota s prirodom i njezina očuvanja, pristojno se ponaša na zajedničkim okupljanjima u Školi i izvan nje te se čuva unutarnji i vanjski prostor Škole. U školskoj blagovaonici uči se pristojnom ponašanju kod stola, a u liturgijskim slavljinama potiče ih se na aktivno i dostojanstveno sudjelovanje.

7.5. Oporavak i osnaživanje

Odgojni i obrazovni rad treba obilježavati i prilagodljivost koja će omogućavati prilagodbu konkretnim situacijama koje se događaju u razredu i svakom pojedinom učeniku. Samim time stručna služba organizira radionice i vježbe kojima želi potaknuti učenike na vrednovanje dobrih odnosa, poštivanja jedni drugih, razvoju socio-emocionalnih vještina a sve to utemeljeno na evanđeoskoj poruci ljubavi.

Također je važno sve ovo uzeti u obzir kod određivanja mjera za oporavak i osnaživanje učenika koji imaju problema u ponašanju, razvoju ili kojih drugih problema s kojima su učitelji/nastavnici i škola upoznati radi jasnoće postupanja u prekršajnim situacijama.

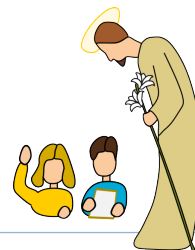

7.5.1. Pedagoške mjere

Pedagoške mjere se donose prema važećem Pravilniku o kriterijima izricanje pedagoških mjera.

7.5.2. Radionice, razgovori

Predviđene su Godišnjim planom i programom i uz to se organiziraju prigodno i prema potrebi.

8. VREDNOVANJE

Praćenje odgojnoga ciklusa svakako treba završiti s vrednovanjem. Svaki ozbiljan posao zahtijeva dobru pripremu te razne faze koje se odvijaju unutar određenoga programa te, na kraju, završava vrednovanjem. U toj stavci iznose se sve faze odgojno- obrazovnog procesa zajedno s ciljevima koje smo postavili na početku te se promatra i ocjenjuje postignuto kako bi sljedeća faza bila još bolja. U odgojno-obrazovnom procesu odgovornost vrednovanja pripada učiteljima koji na ovaj način, isto tako podučavaju učenike kako da završe neki posao. Kao što učitelj postavlja ciljeve na početku svoga rada tako to treba tražiti i od učenika. Učitelj ima komponente po kojima vrednuje svakog učenika tako i učenik treba dobiti parametre koje vrednuje kod učitelja/nastavnika. Tako učitelj pokazuje interes prema svom učeniku jer dopušta da on vrednuje način na koji radi. Ovdje se ne traži suđenje osobi nego vrednovanje njezinoga rada, iskustvenog učenja. Zato se za takvo vrednovanje pripremaju objektivni čimbenici koje će svaki učenik moći vrednovati.

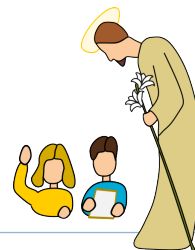
Naša škola priprema vrednovanja za učenike i nastavnike međusobno te vrednovanje škole od strane roditelja. Svakako da je vrednovanje složena stvar te ne može biti samo rezultat aritmetičke sredine, zato stručni tim škole u svojoj mjerodavnosti vrednuje proces napredovanja koji svaki učenik ostvari od svoga dolaska u školu do kraja školske godine. Vrednovanja koje rade učitelji, roditelji dobivaju dva puta godišnje (polugodište i kraj godine) zajedno s ocjenama.

8.1.1. Izvještaji na polugodištu i na kraju školske godine

Preporučuje se da katolička škola izradi svoj sustav praćenja svakoga pojedinog učenika kako bi roditelj dobio izvješće ne samo o znanju koje učenik usvaja, nego i o odgojnoj dimenziji koja je jednako važna kao i znanje. Praćenje učenika i na toj razini omogućava cjelovit pristup odgoju jer će i roditelj i razrednik imati cjelovit uvid u sve dimenzije razvoja bitne za praćenje učenika. To se posebno odnosi na predmetnu nastavu gdje je više sudionika u odgojno-obrazovnom radu s učenicima.

8.1.2. Ankete o učiteljima i stručnoj službi

Kako bi učenici naučili vrednovati ono što primaju i od koga primaju, dobro je napraviti jedanput godišnje analizu rada svih zaduženih u odgojno-obrazovnom procesu. Izrada anketa za vrednovanje treba biti prepuštena stručnjacima na tom području (primjerice školskim psiholozima) koji u suradnji s Vijećem odgojno-obrazovne zajednice trebaju definirati parametre važne za vrednovanje. Učenike svakako treba uputiti u važnost i značenje jednog takvog pristupa jer nisu samo učitelji koji ocjenjuju njih nego oni uče i usvajaju kako procjenjivati kvalitetu rada s njima samima. To ih podučava odgovornosti i ozbiljnom pristupu svakom predmetu koji slušaju.

9. SURADNJA S DRUGIM (KATOLIČKIM) ŠKOLAMA

Suradnja između katoličkih škola na nad/biskupijskom i nacionalnom planu traži dobro cijele ljudske zajednice. Jača koordinacija i zajednički rad urodit će i obilnijim plodom. Škole su pozvane podijeliti među sobom razna područja istraživanja, priopćavajući jedne drugima svoja otkrića i razvijajući sve inicijative koje mogu doprinijeti većoj suradnji.

Prije svega važnost je stavljena na susrete katoličkih škola na nad/biskupijskoj razini kako bi se škole jedne nad/biskupije upoznale, izmjenjivale iskustva te si bile međusobna potpora. Susreti mogu biti formativnog, duhovnog ili rekreativnog karaktera a svrha im je jačanje svijesti pripadnosti mjesnoj crkvi koja je tu da se brine za sve navedeno.

9.1. Susreti katoličkih osnovnih i srednjih škola na biskupijskoj razini

Susrete katoličkih osnovnih i (srednjih) škola na razini Varaždinske biskupije, kojoj pripada naša Škola, organizira i određuje biskupijski Ured za katoličke škole.

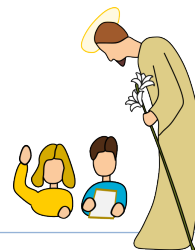
9.2. Susreti katoličkih škola na državnoj razini

Susrete katoličkih škola na nacionalnoj razini određuje i koordinira Nacionalni ured katoličke škole Hrvatske biskupske konferencije.

KLASA: 011-03/26-02/1
URBROJ: 2109-2-4-26-1
Čakovec, 15. 1. 2026.

Ravnatelj
Mario Stančić, dipl. inf., dipl. teolog

LITERATURA:

1. BENEDETTO XVI, Lettera alla diocesi e alla città di Roma sul compito urgente dell'educazione, Vatican, 21. siječnja 2008.,
2. http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/it/letters/2008/documents/hf_ben-xvi LET_20080121_educazione.html
3. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, Il laico testimone cattolico della fede nella scuola, 1982.
4. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, *La scuola cattolica*, 1977.
5. CONGREGAZIONE PER L'EDUCAZIONE CATTOLICA, La scuola cattolica alle soglie del terzo millennio, 1997.
6. DRUGI VATIKANSKI KONCIL, *Gravissimum educationis*, u: *Dokumenti*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1980.
7. HBK, Odredbe o katoličkim osnovnim i srednjim školama, Zagreb, 2013.
8. KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, Vjerska dimenzija odgoja u katoličkoj školi, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1989.
9. UFFICIO NAZIONALE PER L'EDUCAZIONE, LA SCUOLA E L'UNIVERSITA, *Essere insegnanti di scuola cattolica*, Orientamenti operativi, Roma, 2008.
10. ZAKONIK KANONSKOG PRAVA: proglašen vlašću pape Ivana Pavla II.: s izvorima, Glas Koncila, Zagreb, 1996.